

Elogi del retorn

Dll, 19/09/2016 per Andreu Ibarz Mellado

[Colloquium Salutis](#)

El benestar de les vacances estiuenques, el fort ritme de la vida laboral o la difícil situació social i política del país suposen un cert repte per a la *rentrée*. Tendim a cercar fórmules personals per facilitar aquesta transició que habitualment cada any —al final de l'agost o als inicis del setembre— ocupa un gruix significatiu en el nostre estat emocional. Certament cada curs les circumstàncies no són les mateixes i, lògicament, les vivències i les reaccions tampoc. Hom diria que **l'elogi de les vacances és desproporcional en relació amb la percepció del retorn**. En efecte, llevat el retorn a la llar per les vacances nadalenques —cal recordar la famosa cançoneta del *vuelve...*— i el reiterat comentari sobre el desig de la mainada per reincorporar-se a l'escola i trobar-se amb els «vells» amics i els «nous» mestres, **la tornada als espais d'activitat habitual no tenen gaire prèdica positiva**. L'esmentada desproporció pot derivar en part d'uns certs tòpics inflacionistes sobre les vacances, perquè amb realisme cal acceptar que no sempre es desconnecta fàcilment de la feina, ni estem prou aïllats del soroll i la gentada, ni les relacions amb la parella i/o amb els fills són pacífiques, ni trobem la naturalesa amb condicions raonablement ecològiques, etc., sense comptar amb altres tipus d'incidències. El problema, però, és la poca valoració del retorn en si mateix. **Aquest reinici, després de cada estiu, més enllà d'un retorn territorial o a l'activitat professional, ens permet moltes i diverses coses. N'assenyalo cinc que considero importants.**

En primer lloc, **la joia per la retrobada personal** amb els familiars, els amics, els companys de la feina o els membres de la pròpia comunitat. Aquest és un bon moment per redescobrir la importància dels altres en la nostra vida. De reconèixer els altres i sentir-nos reconeguts. En segon lloc, **la possibilitat del record, el relat o la valoració d'experiències**. Fer memòria o intercanviar vivències és una de les coses més enriquidores. D'altra banda, tenim **la possibilitat d'iniciar, desplegar o consolidar projectes en l'àmbit professional o personal**. La vida és canvi i el canvi cada vegada és més ràpid, per la qual cosa estem immersos en un dinamisme continu cridat a la construcció de nous entorns i la creativitat. També, cada inici suposa un seguit de **novetats, la més important, les persones**. Quina gran oportunitat vital conèixer nous nens, joves, treballadors, companys, teixir noves xarxes, etc. Així mateix podem parlar d'altres novetats com les tecnològiques, d'espais, etc. Finalment, **el fet de sentir-nos útils i servidors a la comunitat** a través de la feina professional o a través d'activitats realitzades en el lleure. **L'elogi del retorn vol dir —més que reivindicar la normalitat i la rutina— un entorn de do, oportunitat i creixement.**

Publicat a *Catalunya cristiana*, núm. 1930, 18 de setembre de 2016, p. 13.